

sitet. Men det er vigtigt, når vi har en politisk prioritet om, at vi vil have unge væk fra kriminalitet, at vi som et minimum sikrer, at systemerne ikke er årsag til, at de får lov til at begå gentagelseskriminalitet. Det er det, der sker i dag, og det er derfor, vi har fremsat det her forslag, for vi mener rent faktisk, at det skal stoppes.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats for produktion og eksport af dansk musik.

Af Lone Møller (S) m.fl.
(Fremsat 27/1 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først vil jeg gerne udtrykke enighed med forslagsstillerne i, at en øget indsats for produktion og eksport af dansk musik er vigtig. Og en øget indsats for dansk musik er netop, hvad regeringen aktivt bakker op om i disse år.

Kl. 18.00

Forslaget sigter på at styrke indsatsen gennem etablering af en produktionsstøtteordning for den danske musikbranche, etablering af en eksportstøtteordning for dansk musik samt etablering af en indkøbsordning for nye danske musikproduktioner. Det lyder jo umiddelbart som et meget sympatisk forslag, men jeg må

henlede forslagsstillernes opmærksomhed på regeringens initiativer på netop de områder.

Ud fra en tankegang om at styrke indsatsen for musikkens rammebetingelser og eksport af dansk musik præsenterede regeringen sidste år, helt nøjagtigt i august, en meget mere ambitiøs plan, en 4-årig musikhandlingsplan »Liv i musikken«, som giver musikken en fremtrædende placering i dansk kulturpolitik. Både den rytmiske og den klassiske musik får over de næste 4 år samlet set godt 100 mio. kr. ekstra, og pengene går til en række initiativer, der tilsammen skal afhjælpe musikkens akutte problemer og samtidig skabe grobund for et rigt musikliv i fremtiden.

Handlingsplanen indeholder en række initiativer på den rytmiske musiks, den klassiske musiks og det ophavsretlige område. For den rytmiske musik drejer det sig primært om øgede midler til de rytmiske spillesteder og en ny national transportstøtteordning. Eksportfremstødet vil ske på musikmessen MIDEM i Cannes samt gennem en række initiativer, der styrker beskyttelsen af musikernes ophavsret, og regeringen har desuden som led i handlingsplanen nedsat en arbejdsgruppe, der skal beskrive og undersøge vilkårene for pladeproduktion i Danmark.

For at starte med ophavsretten har regeringen i 2002 og 2003 fået vedtaget to lovforslag, som i hovedsagen har betydet en markant styrkelse af kunstnernes rettigheder. Der er nok ingen tvivl om, at den ulovlige digitale kopiering er en medvirkende årsag til det svingende og svigtede pladesalg, og regeringen har derfor iværksat en strategi for at mindske piratkopiering og således komme musikerne og pladeselskaberne til hjælp.

Med den seneste ændring af ophavsretsloven er der indført et forbud mod at fremstille digitale kopier af musik-cd'er, som man har lånt på biblioteket eller af venner og bekendte. Desuden er der gennemført et forbud mod omgåelse af kopispærringer, hvilket også bidrager til at mindske piratkopiering på musikkens område. Denne kopiering er udtryk for, at efterspørgslen efter musik i digitalt format er stigende, og det er grunden til, at regeringen i en forsøgsperiode støtter salg og udlån af onlinemusik på bibliotekerne gennem Fonofile, der åbner for musiksalget i løbet af foråret. Her vil al dansk musik lovligt kunne købes og lånes i digital form, og dermed imødekommes det yngre musikpublikums forbrugsvaner.

Jeg tror, at dette sammen med bibliotekernes almindelige musikindkøb vil have en meget mere positiv effekt på den danske musikproduktion end den foreslåede indkøbsordning. Jeg kan være bekymret for, at man opbygger et ikke-eksisterende marked, og derfor kan regeringen ikke støtte forslaget om en indkøbsordning for nye danske musikproduktioner.

Det er også ude på scenerne, at musikken formes. De rytmiske spillesteder og musikere har altid spillet en central rolle i udviklingen af den rytmiske musik, og musikken lever og udvikler sig på en særlig intens måde i mødet med sit publikum. I vores handlingsplan har vi derfor sat fokus på spillestederne ved at afsætte 8 mio. kr. over 4 år til en ny national transportstøtteordning og 30 mio. kr. til spillestedsordningen, som dækker både driftsstøtte til regionale spillesteder og honorarstøtte. Jeg tror, at forslagsstillerne vil give mig ret i, at det er helt nødvendigt at gøde vækstlaget, ikke mindst fordi det netop er her, vi skal finde den rytmiske musiks nye stjerner.

Det er vigtigt at få undersøgt og beskrevet fremtidsudsigterne for pladeproduktion i Danmark: Hvilke barrierer og trusler om alvorlige udfordringer står branchen over for, og kan der gøres noget fra politisk hold ud over at dæmpe op for den ulovlige piratkopiering? Derfor har vi nedsat en arbejdsgruppe bestående af musikere og repræsentanter for pladebranchen, der skal lave en undersøgelse for os. I denne undersøgelse indgår også spørgsmålet om produktion og eksportforhold, og arbejdsgruppen består af repræsentanter for hele det brede spektrum inden for pladeområdet.

Jeg skal ikke lægge mig fast på bestemte initiativer, men vil afvente udvalgets anbefalinger og lade fagpersonerne, dvs. branchen, først komme med de forslag, som de selv finder anvendelige, i stedet for at vi fra politisk side bestemmer, hvad vi synes er rigtigt. Vi kan derfor heller ikke støtte forslaget om en produktionsstøtteordning.

Kl. 18.05

Musikeksport ligger også regeringen meget på sinde, og et særligt initiativ i handlingsplanen, som jeg gerne vil trække frem, er MIDEM. I år deltog jeg selv for anden gang sammen med den danske musikbranche på MIDEM-messen i Cannes med en ekstraordinær støtte på 2 mio. kr. fra Kulturministeriet. Det var kulminationen på projektet »Discover Denmark«, en 3-årig satsning for dansk musik på MIDEM. Forskellige

danske bands har i de sidste 2 år spillet på de danske showcases på MIDEM, og for disse orkestre har deltagelse på MIDEM haft konkrete resultater i form af koncertturneer, pladeudgivelser og internationale netværk.

»Discover Denmark« høstede i Cannes anerkendelse og ros fra internationale branchefolk. Kunststyrelsen og Danmarks Eksportråd er i gang med at evaluere projektet og måle virksomhedernes tilfredshed og projektets effekt, og så er det op til den danske musikbranche og de danske musikorganisationer at følge op på satsningen, selvfølgelig sekunderet af den nye Kunststyrelse. Det er et område, som vi også fra Kulturministeriets side vil følge tæt.

Der arbejdes året rundt med musikeksport i de danske pladeselskaber, forlag, managements og organisationer. Faktisk viser de nyeste tal, at Danmark eksporterer for mere end 700 mio. kr. om året, og det vil sige, at der selv uden en kommerciel succes af Aquas format er en grundlæggende dansk musikeksport, der også er værd at tælle i kroner og øre. Ambitionen for den danske musikbranche må være at få et større antal eksportsucceser i de kommende år, og jeg håber, at »Discover Denmark« vil vise sig at medvirke til at placere dansk musik stærkere på verdenskortet, både kunstnerisk og økonomisk.

Den danske musikbranche skal nu finde ud af, hvordan samarbejdet kan fortsætte og organiseres. Jeg ved, at Kunststyrelsen er i gang med at udarbejde en oversigt over andre landes organisering af musikeksporten, og initiativet Danish Music United, som er en sponsorklub for dansk musikeksport, er blevet skabt med udgangspunkt i »Discover Denmark«. Hvordan samarbejder musikbranchen og de statslige organisationer bedst om dette? Det skal branchen, musikorganisationerne, Kunstrådet og Kunststyrelsen finde ud af i de kommende måneder. Jeg håber, at årets MIDEM-messe dermed bliver både en kulmination af og en kickstart for dansk musikeksport, og derfor er jeg ikke sikker på, at den foreslåede eksportordning er den rigtige.

I forslaget indgår også et element, der vedrører konsulentbistand til talentfulde musikere for at forbedre deres karrieremæssige udvikling, f.eks. som de ordninger med banddoktorer, der allerede er etableret i nogle af musikens genreorganisationers regi. Det lyder som en rigtig god idé, men jeg kan alligevel ikke lade være med at undre mig en lille smule over, at Socialdemokratiet hermed tilsidesætter det armslængdeprincip, man ellers holder så fornemt i hævd.

For et års tid siden var vi her i Tinget enige om at etablere Kunstrådet, og vi var enige om at afsætte 3 gange 40 mio. kr. til Kunstrådet, bl.a. til talentudvikling, men lige netop den plan kortslutter Socialdemokratiet jo ved at skære armslængden midt over ved at sige, hvad bestemte penge skal bruges til. Kunstrådet *har* sagt, at man vil afsætte 18 mio. kr. til dette formål. Det er ret ambitiøst, og lad dog fagfolk finde ud af, præcis hvilke redskaber der skal tages i anvendelse. Det synes jeg ærligt talt ikke er politikernes opgave.

Oprigtig talt: Det går jo ganske godt for dansk musik. Der finder lige nu en meget interessant udvikling sted, som det er spændende både at følge og prøve at sætte sit præg på. I de seneste år har vi set mange nye talenter bryde igennem i Danmark, og flere danske navne ser ud til at være på vej til også at få et internationalt gennembrud, så potentialet er helt sikkert til stede.

Regeringen er opmærksom på, at alle kræfter skal forenes, hvis dette potentiale skal omsættes til virkelighed, og under henvisning til de mange initiativer, vi allerede *har* igangsat, kan regeringen derfor ikke støtte det socialdemokratiske beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren.

Jeg kan forstå, at der er specielt to områder, som ministeren ikke kan støtte, nemlig indkøbsordningen og at man måske kan lægge lidt mere indflydelse ud til genreorganisationerne. Derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren ikke kan bekræfte, at det rent faktisk har været en meget stor succes i Norge, hvor man netop har indført sådan en indkøbsordning, som virkelig har givet musiklivet et løft og også har fået det udbredt til en meget større kreds, end man kan kæmpe sig frem til på markedsvilkår. Det er den ene ting, og jeg kan måske tage den anden ting bagefter.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Vi kan godt rumme det hele heroppe, så fru Lone Møller kan bare skyde løs.

Det er rigtigt, at hvis man studerer den norske ordning, er det en glimrende ordning for Norge, som er i en helt speciel situation. Men det, der er sket med den nye digitale udvikling, er jo, at det er blevet billigere, nemmere og lo-

gisk set en helt anden situation, end det nogen sinde har været tidligere, når det handler om få udgivet cd'er. Det er jo ikke som i de gode gamle dage, hvor vi satte gramfonpladen på pladespilleren derhjemme, nu er det cd'er, der er optaget digitalt, og som man også kan optage derhjemme.

Det er relativt nemt og billigt at udgive cd'er i dag, så den norske ordning er en ordning fra en svunden tid, som jeg ikke mener vil være relevant for udvikling af dansk musik i dag. Det er helt andre instrumenter, vi skal bruge. Det handler om, at man kan komme ud og spille på spillestederne, det handler om, hvordan vi kan styrke fødekæden, det handler om, hvordan vi finder talenterne i musikskolerne, MGK og på konservatorierne, og det handler i det hele taget om, hvordan vi kan skabe et musikmiljø herhjemme.

Det handler derimod ikke så meget om at få udgivet nogle flere cd'er. Dem bliver der udgivet mange af, og jeg har i hvert fald ikke hørt nogen brokke sig over, at de ikke kan få udgivet deres cd'er, for det er sådan set relativt nemt. Derfor mener jeg, det vil være en unødvendig ordning, som ikke vil have nogen effekt.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det kan godt være, ministeren har ret i, at det er blevet billigere og nemmere, men jeg tror nu ikke det gælder for alle. Det er ikke lige nemt for alle i musikbranchen at begå sig på markedsvilkår i dag, og det er rent faktisk derfor, Socialdemokratiet har fremsat forslaget. Formålet med det er netop at støtte en udvikling, som har et bredt kulturelt sigte.

Ministeren siger, at genreorganisationerne måske ikke skal ind, og lad os nu se, og lad Kunstrådet komme til. Konsulentundersøgelsen fra Deloitte & Touche påpeger rent faktisk, at det er utrolig vigtigt, at genreorganisationerne stadig er med til at fordele midlerne, og derfor vil jeg spørge, om ministeren på den baggrund vil sikre, at genreorganisationerne bliver ved med at have en vigtig stemme i forbindelse med fordeling af offentlige støttemidler, sådan som de har i dag. Det mener Socialdemokratiet er utrolig vigtigt, og det ville være dejligt at få et tilsagn fra ministeren på netop dette område.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu er jeg jo konservativ, så derfor ændrer jeg aldrig et vindende hold.

Det er rigtigt, at rapporten konkluderer – dog ikke helt så entydigt, som ordføreren beskriver det – at der er problemer på nogle af områderne, og at genreorganisationerne fordeler pengene på en fornuftig måde. Men det skulle da også lige mangle.

Staten har generøst givet de organisationer en pose penge, som de så fordeler videre. Rent umiddelbart har vi ikke nogen planer om at ændre det system, men som det jo er naturligt for en regering og også for et Folketing, forbeholder vi os retten til at se på, om tingene kan gøres bedre. Det kan være, vi kan fordele pengene bedre, jeg har ikke nogen bedre løsning nu, men det kan være, vi kan prøve at se på, hvordan man får præsenteret dansk musik koncentreret og i samarbejde med andre på en bedre måde.

Hermed lægger jeg imidlertid ikke op til nogen afgørende ændringer. Det kan være, vi stadig skal gøre brug af genreorganisationerne, som for en stor dels vedkommende fungerer ganske udmærket, så ordningen fortsætter som hidtil. Men det har vi ikke taget stilling til endnu, for vi har ikke evalueret rapporten, som vi lige har fået, og vi har endnu ikke set på, om der er nogen alternativer.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil selvfølgelig gerne starte med at takke ministeren for, at man er positivt imødekommende over for forslaget. Det er jo sådan set ikke noget, der skal gavne Socialdemokratiet, men netop dansk musikliv, så tak for det. Det kan selvfølgelig undre mig, at ministeren brugte den vending, at staten generøst bruger penge på musik. Jeg troede, vi førte kulturpolitik og ikke det, ministeren lægger op til, men det er en helt anden sag.

Jeg hæftede mig selvfølgelig ved ministerens mange rosende ord om de rytmiske spillesteder. Det er dejligt, for det var nemlig den tidligere SR-regering, der gennemførte den lovgivning, og er det i virkeligheden ikke sådan, at de penge, ministeren taler om i dag, blot er en tilbageførsel af de meget voldsomme besparelser, den borgerlige regering udsatte lige præcis spillestederne for med sin første finanslov?

Ministeren talte meget om de rytmiske spillesteder og Cannes, men der mangler jo noget mellem de to ting, og det er lige præcis derfor, vi har fremsat beslutningsforslaget. Der er behov for, at vi her i Danmark ser musiklivet som et samlet hele og styrker hele miljøet, og jeg er så-

dan set ikke enig med ministeren i, at der bliver udgivet for mange cd'er. Der bliver måske ligefrem udgivet for få cd'er, fordi der faktisk er mange, der ikke har adgang til dette marked, som meget, meget få pladeproducenter sidder på i dag, så er ministeren ikke enig i, at også det producerende led har behov for en håndsrækning?

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg ledte forgæves efter spørgsmål, men det kom her til allersidst.

Det er altså ikke rigtigt, at jeg sagde, at der bliver udgivet for mange cd'er. Jeg sagde, at der bliver udgivet nok cd'er i Danmark i dag. Der er en stor forskel. Vores problem i Danmark i dag er ikke, at der bliver udgivet for få cd'er, for det er altså nemt at sidde og lave cd'er derhjemme.

Derfor mener vi ikke, det er rigtigt at give en sådan form for støtte, som man giver i Norge. Den har været nødvendig i Norge af historiske hensyn og fungerer sådan set ganske tilfredsstillende. Det er den måde, som Socialdemokratiet beskriver i sit forslag, altså at man køber cd'er ind til bibliotekerne, til skolerne, som man så kan låne ud.

Det giver jo så et andet konkurrenceaspekt, som regeringen har taget højde for, og som vi vil lancere senere, nemlig at vi vil præsentere en karenperiode for udlån af dansk musik på bibliotekerne, for vi er bange for, at man ikke vil købe musikken, når man bare kan gå ned og låne den eller nærmest få den foræret.

Med det forslag, som Socialdemokratiet lægger op til her, hvor man giver til biblioteker og skoler, hvorfor skulle folk så overhovedet købe den musik? Det betyder jo, at man overhovedet ikke mere kan sælge mere musik. Altså det er jo bare statsstøtte på god sovjetisk maner med, at man køber noget musik, og så tror man det bliver produceret, fordi man får nogle penge for det. Meningen er, at man skal få skabt et marked for dansk musik.

Så er jeg for øvrigt enig med fru Mette Frederiksen om generøsitet. Kulturpolitik er ikke bare mæcenvirksomhed, men det er også mæcenvirksomhed, det er altså også at støtte dansk kultur. Generøsitet er, når man flytter penge over til organisationer, som på statens vegne giver penge videre, som ikke er organisationernes penge, men statens penge.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu tror jeg ministeren skal huske på, at indkøbsordningen er et element ud af en samlet strategi, som skal ses i sammenhæng med dels produktionsstøtte, dels øgede midler til eksport.

Er det ikke rigtigt, at kun fire pladeselskaber sidder på størstedelen af dansk cd-produktion og dansk musikproduktion i det hele taget, faktisk et sted mellem 75 og 90 pct.? Og er det ikke også rigtigt i den forbindelse, at de fire pladeselskaber, som er store, i al væsentlighed også udgør en del af et globalt marked og faktisk er underafdelinger af store multinationale pladeselskaber? Der er selvfølgelig forskel på, hvem store pladeselskaber så synes er interessante for et marked. Så det, vi kan se lige nu i det danske musikudbud, er, at de sikre, dem, man er sikker på kan sælge, har meget let adgang til at få udgivet deres cd'er, mens andre og måske i virkeligheden mere kunstnerisk interessante, hele vækstlaget, det nye, har sværere ved at få adgang.

Jeg kan ikke lade være med at spørge ministeren her til sidst: Er det ikke rigtigt, at nogle af de bands, ministeren var i Cannes med, faktisk ikke har kunnet få udgivet deres cd'er i Danmark, men netop har måtte gå til udlandet?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jo, men de er udkommet i Danmark. De bliver solgt i Danmark. Derfor er det ikke sikkert, at produktionsstøtte på den måde, som Socialdemokratiet lægger op til, er den rigtige måde at støtte dansk musikproduktion på, eller rettere sagt jeg tror egentlig, det er forkert. Det vender sig mod en halvfjerdsertankegang, som slet ikke hører hjemme i 2004, hvor man producerer på en anderledes måde, og hvor bandene opererer i en global verden.

Det er derfor, vi har nedsat et udvalg, hvor pladebranchen selv sammen med musikorganisationerne skal prøve at komme med forslag, som er bedre end det, fru Mette Frederiksen kommer frem til, og det, som jeg kommer frem til, for de er klogere, i hvert fald klogere end jeg er. Om de så er klogere end fru Mette Frederiksen, må fru Mette Frederiksen jo selv vurdere, men de er i hvert fald klogere, end jeg er med hensyn til, hvordan man får fremmet produktionen af danske musik-cd'er.

Det kan være, man skal gå en helt anden vej. Jeg vil slet ikke løfte sløret for det her, men vi

har forskellige ideer til det. Jeg tror ikke, at vejen frem er egentlig musikproduktionsstøtte ved, at man køber nogle cd'er, for som sagt kan folk godt få produceret deres cd'er.

Nej, udfordringen består nu snarere i at få det placeret i danskernes bevidsthed, når man får udgivet en cd, for det er sværere at slå igennem. Der er jeg enig med fru Mette Frederiksen – og det er prisværdigt, at jeg er enig – i, at de fire store pladeselskaber sidder på langt størstedelen af musikproduktionen i Danmark. Men hvordan trænger man så igennem med det? Det gør man ikke ved at købe 400 eller 500 eksemplarer af hver eneste cd. Det gør man måske på nogle andre mere intelligente måder, og det er derfor, vi har nedsat et udvalg, som skal se på, hvordan vi kan få fremmet produktionen af danske musik-cd'er.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er en lidt kunstig debat, der har udviklet sig, for jeg forestiller mig da, at ministeren er indstillet på eller i hvert fald har et ønske om at få en større – med et nydansk ord – diversitet, forskellighed, i musikudbuddet, og at den tendens, vi ser, hvor der sker en stadig monopolisering af pladepriserne, er til skade for bredden og talentmassen. Derfor havde jeg da forestillet mig, at ministeren ville være meget mere positiv over for det af Socialdemokratiet fremsatte forslag.

Nuvel, jeg ved godt, at en minister sjældent vil acceptere oppositionens forslag, men ministeren kunne i det mindste give det medløb, sådan at vi fik en mere konstruktiv debat frem for at kritisere, kritisere, kritisere, når ministeren dybest set godt ved, hvad der skal til.

Når ministeren var nede i Cannes for at promovere dansk musik, er det så ikke også vigtigt, at der er et løft til hele den underskov, den talentmasse, så den kan komme ud med sin musik? Det bliver jo sværere, jo færre og mere ensartet producenterne er.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der må jeg desværre sige, at det er en ministers lod at fortælle om verdenen, at verden er mere nuanceret end som så. Dansk musiks udfordring bliver altså ikke løst ved, at vi giver produktionsstøtte til danske cd'er. Jeg beklager, men det gør den altså ikke.

Det handler om en fødekæde, det handler om rekruttering, det handler om en helt anden form for præsentation af dansk musik herhjemme. Den har kig på hele vores uddannelsessystem, det handler om at komme ud og spille live. Vores allerstørste problem i Danmark lige nu inden for musikken er ikke at få udgivet en dansk musik-cd. Det er det altså ikke. Det er kigge på hele fødekædeproblematikken, og det er at kigge på, hvordan dansk musik får en placering i forhold til udenlandsk musik.

Derfor har vi fra den borgerlige regerings side, støttet af Dansk Folkeparti, lavet det helt utraditionelle, at vi har givet plads i Danmarks Radio og de kommercielle radioer til dansk musik, for øvrigt også meget mere, end man nogen sinde har gjort under den tidligere regering. Det er det, der betyder noget. Om nogen vil alle herinde jo gerne gøre noget for dansk musik, som har det godt. Vi vil bare gerne gøre det endnu bedre for den, men vi mener altså, at det er andre instrumenter, man skal trække på i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at forudsætningen for, at vi også har et godt, sprudlende musikliv om 10 år, 15 år, 20 år, er, at man satser på hele fødekæden. Det har sådan set også altid været SF's politik og er også baggrunden for, at vi fremsætter forslag til lov om rytmiske spillesteder. Men det er jo ikke ensbetydende med, at det forslag, Socialdemokratiet er kommet med, ikke kan være et bidrag, et element i det.

Det er jo ikke sådan, at man skal sige, at hvis vi vedtager Socialdemokratiets forslag, så skal vi ingen fødekæde have, så skal vi ikke satse på musikskoler. Sådan har jeg ikke oplevet forslaget. Jeg har simpelt hen bare set på, at for at fødekæden kommer til at hænge sammen, er det vigtigt, at vi fra samfundets side understøtter nogle af de talenter mulighed for at komme ud med deres musik, og det bliver mere og mere nødvendigt i en tid, hvor der bliver færre og færre pladeselskaber, som udgiver, for det hæmmer forskelligheden frem for det modsatte.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hvis vi skal give forslaget karakter – det synes jeg jo altid er urimeligt, for alle forslag er jo gennemsyret af en sympatisk tilgang, nemlig at man

vil gøre det bedre – så synes jeg, det er et sympatisk forslag, Socialdemokratiet er kommet med, men redskaberne er ikke de rigtige, at lave en enlig musikproduktionsstøtte er ikke rigtig.

Der er nogle af de andre elementer i forslaget, som man kan arbejde videre med, og det har vi jo udvalg til at se på, men at give direkte støtte til indkøb af danske musik-cd'er er altså ikke den rigtige vej i 2004. Undskyld, jeg siger det. Det har ikke noget at gøre med, at jeg vil være negativ over for et forslag, som tager fat på et spændende emne, men det har noget at gøre med, at det ikke er den rigtige måde at angribe det på.

De redskaber, vi brugte i musikhandlingsplanen fra august måned, er den rigtige måde at gøre det på. Det handler om rekruttering, talentpleje og at komme ud og spille musikken og præsentere dansk musik i udlandet. I al ubeskedenhed synes jeg, at vi lavede et columbusæg, da vi lavede musikhandlingsplanen i august måned.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Så går vi tilbage til ordførerrækken. Hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at da den konservative kulturordfører, fru Carina Christensen, ikke kan være her, udtaler jeg mig også på De Konservatives vegne i den her sag.

Jeg vil gerne rose ministeren for hans tale i dag, fordi den jo klart dokumenterer, at det forslag, som vi her har til behandling, ligesom en række andre tidligere forslag fra Socialdemokratiet er et forsinket skud i bøssen. Man er simpelt hen for sent ude. Det forholder sig nemlig sådan, at regeringen allerede har taget fat på det område for mere end et halvt år siden med planen »Liv i musikken«, som nu ligger fremme her.

Vi er jo alle enige om, at vi ønsker at styrke produktionen og eksporten af dansk musik, og det er derfor, regeringen var på forkant i den her sag allerede i august måned.

Vi glæder os derfor også over, at regeringen, som det også fremgik af ministerens tale, allerede har sat gang i utrolig mange initiativer med henblik på at styrke dansk musik og eksport af dansk musik.

Kl. 18.25

Vi er tilfredse med, at der med handlingsplanen »Liv i musikken« blev afsat 100 mio. kr. over

de næste 4 år til både den klassiske og den rytmiske musik. Ser man specielt på den rytmiske musik, er der afsat 30 mio. kr. til spillestederne, 8 mio. kr. til transportstøtte, 2 mio. kr. til MIDEM 2004.

Der er også taget en række nye initiativer, der skal styrke beskyttelsen af musikernes ophavsret, ligesom vi også synes, at det er positivt, at der via public service-kontrakterne med Danmarks Radio er sikret mere dansk musik i radio og tv, som ministeren jo også lige understregede. Sky Radio er pålagt at spille 30 pct. dansk musik.

Endelig er man på uddannelsesstederne også i gang med at styrke uddannelserne kunstnerisk og kommercielt.

Oven i alt det kommer, at der nu er nedsat et udvalg, der skal se på fremtidsudsigterne for dansk pladeproduktion, og som også kan komme med forslag til konkrete initiativer. Ja, det kan jo egentlig dårligt være bedre. Så hvorfor det her forslag?

I lyset af de mange gode tiltag mener Venstre og De Konservative ikke, at der er brug for yderligere nye tiltag i form af eksportstøtte, offentlige indkøbsordninger, talentpuljer, som der forslås i forslaget.

Regeringen har taget nogle meget stærke initiativer på det her område, og vi må nu afvente, hvad arbejdsgrupperne kommer frem til af resultater. Der er det jo vigtigt, at det er fagfolk fra branchen selv, der kommer med forslag til nyredskaber, frem for at de kommer fra politikere på Christiansborg.

I den forbindelse er det vel egentlig vigtigt at understrege, at der er ting, som jo også i det her forslag må undre. I forslaget understreges det f.eks. – ja, der er mange ting, man kan undre sig over, men specielt er jeg stødt på en – at man ønsker, at en fast procentdel, som der står, af den professionelle produktionsstøtte afsættes til dansksprogede – dansksprogede! – musikproduktioner. Eksport af dansksprogede musikproduktioner? Det er svært at se meningen med det forslag, men det kan være, ordføreren kan forklare det tydeligt og klart, sådan at vi forstår, hvad der menes med, at dansksprogede musikproduktioner skal eksporteres til udlandet.

Venstre og De Konservative kan som nævnt ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal såmænd gerne opklare det spørgsmål, hr. Eyvind Vesselbo stiller til sidst. Der er jo sådan set ikke noget til hinder for, at dansksproget musik også eksporteres. Eksempelvis har vi et band, som er meget aktivt på den internationale scene lige nu, nemlig »Under Byen« fra Århus, som er dansksproget, men som alligevel klarer sig fantastisk flot også på det udenlandske marked, så det er der sådan set ikke noget til hinder for.

Hr. Eyvind Vesselbo fortæller, hvor godt det hele går, det kan nærmest ikke gå bedre. Deri er vi selvfølgelig uenige, for dansk kunst og kultur kan altid få det bedre, kan altid få bedre arbejdsbetingelser, men jeg har hæftet mig ved det, hr. Eyvind Vesselbo siger om de krav, der er stillet til Sky Radio, hvor Venstres ordfører siger, at der er stillet krav om 30 pct. danskproduceret musik. Er det ikke korrekt forstået, at det er skandinavisk produceret musik? Og er det i øvrigt ikke korrekt forstået, at det problem, der er lige præcis med, at det er skandinavisk produceret musik, gør, at eksempelvis amerikanske bands, som bliver produceret i Sverige, også tæller i den statistik, og at statistikken derfor ikke er særlig brugbar?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det, der er vigtigt i den her sammenhæng, er, at i den handlingsplan, »Liv i musikken«, som blev fremlagt af regeringen i august måned, sættes der fokus på dansk musik i Danmark, og at man stimulerer dansk musik. Alle de andre nuancer, som fru Mette Frederiksen trækker frem her, er i den sammenhæng ikke særlig interessante. Det, der er vigtigt, er, at regeringen med det, som er fremlagt, og med de initiativer, der er taget, sætter en voldsom aktivitet i gang omkring den danske musik. Det er det, der er det centrale. Alle de andre finurligheder virker ganske uinteressante på mig.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Kan det hænge sammen med, at man ikke kan svare på spørgsmålet?

Altså man kan jo ikke stå på Folketingets tællerstol og sige: Regeringen stiller krav til den femte landsdækkende radiokanal om, at der skal sendes 30 pct. dansk produceret musik, når alle her i salen godt ved, at det ikke er korrekt.

Det krav, der er stillet til den femte landsdækkende radiokanal, er, at der skal sendes ca. 30 pct. skandinavisk produceret musik, og alle i miljøet er enige om, at lige præcis den del af tallet ikke er særlig brugbar, fordi eksempelvis amerikanske bands kan være produceret i Sverige. På den måde får vi jo hverken mere ny dansk eller ny skandinavisk musik.

Kl. 18.30

Så vil jeg i øvrigt gerne sige til hr. Eyvind Vesselbo, at det er ærgerligt for dansk musik, at hele radiodelen bliver viftet til side af Venstre, for det forslag fra os skal jo også ses i den sammenhæng, at vi bliver nødt til at styrke hele den danske kunst og kultur, hvis vi for alvor skal have noget ud af det også som lyttere og seere, men mest som lyttere i den her sammenhæng.

Vi er glade for den handlingsplan, »Liv i musikken«, regeringen har fremlagt, men kan selvfølgelig undre os over, at også Venstres ordfører i dag bruger de rytmiske spillesteder som det helt store eksempel og en åbenbaring, når det i virkeligheden bare er tilbageførelse af de midler, man har sparet en gang.

Der er jo ikke noget nyt i det her. Det er også derfor, vi beder Venstres ordfører i dag forholde sig til, om der ikke er takter i det her forslag, der kan bruges til at få dansk musik fremad.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, men det, jeg startede med at sige, var jo, at det var et forsinket skud i bøssen fra Socialdemokratiet, for regeringen har jo taget fat på det her.

Det er da fint nok, at Socialdemokratiet stort set for det meste skriver de initiativer, som regeringen har taget, af. Så selvfølgelig er der da takter i det her, men vi behøver ikke at stå her på tallerstolen og bruge tid på at snakke om det her, når regeringen faktisk har taget initiativ til at styrke dansk musik.

Så har jeg meget svært ved at forstå den problemstilling, som fru Mette Frederiksen trækker op, at de penge, der er givet til de rytmiske musiksteder, skulle være et problem. Altså er pengene ikke lige gode, om de kommer det ene eller det andet år? Jeg mener da ikke, at Socialdemokratiet ligefrem var helt fantastisk på kulturområdet i den forrige periode, og jeg kan citere fru Mette Frederiksen, som jo åbent og klart erkender, at Socialdemokratiet svigtede kulturen:

»Hvis der er et område, som vores parti ikke fik prioriteret ordentligt i den 9 år lange rege-

ringsperiode, så er det kulturpolitikken, eller sagt endnu klarere, vi overså vigtigheden af at føre politik med kulturel forankring.«

Det er et citat fra fru Mette Frederiksens artikel i Politiken den 2. maj 2002, så fru Mette Frederiksen har ikke så meget at sige regeringen på, for fru Mette Frederiksen erkender jo blankt, at den tidligere regering svigtede kulturen i modsætning til den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu vil jeg meget gerne tilbage til forslaget og ikke til, hvem der har svigtet, og hvem der ikke svigtede. Derfor vil jeg gerne, at Venstres ordfører måske forholder sig til det forslag, vi behandler nu.

Hr. Vesselbo siger, at det dårligt kan være bedre, og jeg skal klart imødekomme regeringen og sige, at der er sket noget på området. Det er der ingen tvivl om.

Jeg er ikke enig, når Venstres ordfører siger, at Socialdemokratiet kommer for sent, kommer med et forsinket skud i bøssen. Jeg mener rent faktisk, at det her forslag lægger op til, hvordan vi så kommer videre ud fra de initiativer, der er taget.

Derfor vil jeg gerne spørge, om ikke Venstres ordfører er enig i, at med de investeringer, der er foretaget på baggrund af Kunstrådets beslutning om, at vi skal have det her løftet, så er det utrolig dårligt købmandskab, hvis man bare sætter sig tilbage i stolen og forventer, at nogen kommer med noget.

Det her er faktisk et eksempel på, at Socialdemokratiet gerne vil have noget mere aktivitet og noget mere handling på området, men regeringen siger: Lad os nu vente, vi har nedsat et udvalg, og vi har gjort, hvad vi kan.

Hvis vi ikke sørger for at følge det op, har vi så ikke efter Venstres ordførers opfattelse spildt de penge, som vi har brugt på den internationale eksponering?

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det altså kun er 1 minut til korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt svare ganske klart, ligesom jeg har gjort på de andre spørgsmål, der er stillet her.

Nu er det jo sådan, at jeg ikke altid kan svare det, fru Mette Frederiksen eller fru Lone Møller

gerne vil have, men derfor svarer jeg jo alligevel på tingene. Det synes jeg man skal anerkende, selv om man ikke får det ønskede svar. Nu er jeg jo ikke repræsentant for Socialdemokratiet, jeg er repræsentant for Venstre og har derfor en anden opfattelse af tingene.

Derfor kan jeg klart svare nej til det spørgsmål, som fru Lone Møller stillede, hvis ellers fru Møller efter den lange historie kan huske, hvad det var, nemlig om vi spildte pengene.

Nej, tværtimod. Det er jo det, der ligger i hele planen her. Det er jo derfor, »Liv i musikken« er en fornuftig plan. Det er jo, som jeg sagde, fagfolk, der tager stilling her, det er ikke Socialdemokrater og andre, der stiller forslag, som måske ikke har det faglige fundament, det skal have for at realiseres på en fornuftig måde.

Kl. 18.35

Så jeg mener, at netop med den plan, som regeringen har lagt frem her, spilder man ikke pengene med uovervejede forslag, med forslag, som ikke giver mest musik for pengene. Det er jo det, vi gerne vil have her.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Fru Lone Møller som ordfører.

Lone Møller (S):

Selv om hr. Eyvind Vesselbo her har sagt, at det dårligt kan gå bedre, så vil jeg nu nok påstå, at den danske musikbranche og de danske musikere ikke har det alt for godt i disse år. Det er vel næppe nogen hemmelighed, i hvert fald ikke for dem, der er i branchen.

Medierne har gennem efterhånden flere år bragt historier om faldende salg af cd'er, om stigende kopiering af musik og om musikere, der har svært ved at trænge igennem til de etablerede pladeselskaber og dermed også til publikum.

Da kulturministeren på den forrige mediemesse udråbte 2003 til musikkens år, modtog vi det derfor med en forsigtig glæde blandet med et lille håb om, at blot nogle af vores forventninger ville blive indfriet. Til kulturministerens ros vil jeg sige, at der er faktisk sket meget på musikområdet i år 2003. Vi har set nogle spændende tiltag som f.eks. de konservatoriestuderendes mulighed for praktikophold hos landsdelsorkestrene og den nye sangskriveruddannelse under Det Rytmske Musikonservatorium, men jeg mener bare ikke, det er nok.

Da Folketinget i 1997 besluttede at gøre noget for at forbedre forholdene for den danske filmverden, blev der gået helt anderledes drastisk til

værks. Man vedkendte sig dengang et politisk ansvar for at støtte en kunstart, der havde problemer på grund af ændrede markedsvilkår. Det er lige præcis den situation, musikken befinder sig i, og selv om den succesfulde filmlov ikke kan overføres direkte til musikområdet, mener jeg ikke, at vi bør være blinde for de positive erfaringer, vi har fået derfra siden 1997.

Derfor udspringer det her forslag faktisk af et ønske om at gøre lige så meget for dansk musikmiljø, som der er gjort for filmbranchen igennem de senere år. Der indgår en række forskellige ordninger og støttemodeller i forslaget, som efter vores mening tilsammen vil forbedre musiklivets vilkår, både for musikerne og for musikbranchen.

Vi mener, at kulturministerens musikår kulminerede med åbningsarrangementet i dette års mediemesse i Cannes. Også dette arrangement fortjener ros. Det gav en god eksponeringsmulighed for den danske musikbranche. Vi vil gerne være med til at tage tråden op der, hvor kulturministeren slap. Der er nemlig stadig brug for tiltag.

Hvis ikke der bliver fulgt op på den eksponering, dansk musik fik i Cannes i januar, så er der tale om en dårlig investering. Hvem kunne forestille sig, at en dansk virksomhed lavede et stort eksportfremstød i et andet land og derefter trak sig tilbage fra markedet igen og bare ventede på, at nogle andre kom med et eller andet initiativ? Det er fuldstændig tåbeligt at forestille sig.

Eksportstøtten gør det ikke alene. Den kan ikke hjælpe musikmiljøet ud af den situation, som det befinder sig i. Der er brug for talentudvikling, der er brug for talentpleje. Kulturministeren har indset det, når det kommer til den klassiske musik, hvor den musiske fødekæde har været under stor bevågenhed. En sådan talentpleje er der også brug for inden for andre musiske genrer. Der er brug for et musikkens Team Danmark. Sammen med en 50/50-ordning i stil med den, der i dag fungerer på filmområdet, vil det skabe grobund for større satsninger fra pladeselskabernes side på både nye og mere etablerede kunstnere.

Endelig ønsker vi faktisk en indkøbsordning og ikke en spærretid. Ministeren luftede jo her, at man nu vil have karenstid. Vi mener ikke, at en indkøbsordning kun skal begrænse sig til biblioteker og skolebiblioteker, men det kunne være et godt initiativ at få ud i virksomheder, ud på vores ambassader ude i verden, så vi netop

kunne give de unge kunstnere en chance. Derfor vil vi meget satse på en indkøbsordning.

Kl. 18.40

Under en forespørgselsdebat for nylig var alle partier enige om, at der skulle gøres noget. Der er sket noget på området, men det har slet ikke været nok, og derfor opfordrer vi Folketinget til at arbejde videre, sådan at vi ikke skal opleve, at de investeringer, regeringen har gjort på musikområdet, bliver dårlige investeringer.

Jeg skal til slut meddele, da Enhedslistens ordfører på området ikke kan være til stede, at Enhedslisten støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det står jo i forslaget, og jeg nævnte det også i min ordførertale, at man her i forslaget ønsker, at en fast procentdel af en professionel produktionsstøtte afsættes til dansksprogede musikproduktioner, altså dansksprogede musikproduktioner til Japan, Frankrig osv. Jeg vil gerne bede fru Lone Møller lige nævne, hvad er det for nogle bands, man godt vil støtte med dansksprogede produktioner?

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu er jeg jo ikke verdensmester i danske bands, men det, der jo selvfølgelig er hovedformålet her, er at støtte, at de danske bands, der i dag har svært ved at komme på markedet på de almindelige markedsvilkår – og vi ved jo alle sammen, uden at vi behøver at lege komme fremmede, godt, at det ikke er så nemt – også får nogle muligheder for at udbrede deres musik og deres kultur ud over landegrænserne.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener, at når man fremsætter et sådant forslag, må man også kunne svare på spørgsmål om et centralt punkt, der ligger i forslaget, nemlig at man skal støtte dansksprogede musikproduktioner til udlandet.

Fru Lone Møller siger, at nogle har svært ved at komme til udlandet osv. Skal jeg forstå det sådan, at bands som Saybia, Kashmir, Safri Duo, som jo ikke nødvendigvis synger på dansk, skal oversættes til dansk for at kunne få eksportstøtte, for de synger faktisk på engelsk? Det må jo være det, der ligger i forslaget her.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu har hr. Eyvind Vesselbo jo ikke siddet så længe i Folketinget, men jeg har i hvert fald i mange år oplevet, at man på denne talerstol ikke har kunnet svare på lige nøjagtig de spørgsmål, der blev stillet fra salen, så det er ikke noget nyt.

Derfor skal jeg ikke gå i detaljer med det, men det, der selvfølgelig er hovedformålet med det her forslag, er, at vi ønsker at støtte danske bands, som også bruger det danske sprog som udtryk til at formidle vores kultur videre.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Louise Frevert (DF):

Lad det være sagt med det samme: Der er mange gode intentioner i dette forslag fra Socialdemokraterne, hvor man ønsker at styrke indsatsen for dansk musik på flere måder. Jeg skal da heller ikke lægge skjul på, at specielt kunst og musik står mit hjerte nær, men det er jo ikke ensbetydende med, at man behøver at skulle supportere musikmarkedet i den udstrækning, som Socialdemokraterne har intentioner om i dette forslag.

Socialdemokraterne ønsker at bruge 30 mio. kr. på bl.a. produktionsstøtte, international transportstøtte og indkøbsordninger for nye danske musikproduktioner. Dansk Folkeparti mener, at med den musikhandlingsplan, som vi allerede har været med til at støtte, »Liv i musikken«, er vi på vej i absolut den rigtige retning. Det er mere end 100 mio. kr. over 4 år, som bliver brugt til en forstærket indsats på dette område, og vi mener ikke, at det er nødvendigt på nuværende tidspunkt at bruge flere midler på dette.

Jeg ved godt, at et af argumenterne for en indkøbsordning vil være, at det har været en stor succes i Norge, men Norge er en ting og Danmark en anden. Desuden vil jeg sige ud fra min bedste overbevisning, at i det øjeblik, man køber produktioner op for at videregive dem til biblioteker eller andre institutioner, må det anses for at være konkurrenceforvridende for de private markedsmekanismer.

Kl. 18.45

Nu er det jo heller ikke sådan, at det er en menneskeret, at man skal have støtte til noget nær alting her i livet. Derfor mener vi, at der skal være mulighed for, at man selv kan producere sin musik med salg for øje, og ærlig talt går

det jo ikke så dårligt i Danmark med den danske musikproduktion. Vi er et lille land, et lille sprogområde, som selvfølgelig skal have mulighed for at producere musik og kunstnerisk udvikle sig. Dette vil være gavnligt for fremtidens borgere, eller sagt på en anden måde: Det danske sprog skal holdes i hævd, også på musikområdet, og musikproduktionen blomstrer da også i fuldt flor.

Vi må se i øjnene, at pladebranchen trods alt er et kommercielt marked, hvor pengene kan være store, men – indrømmet – også små. Nogle vil sige, at det er tåbeligt at producere musik, som ikke er salgbar, og det kan der være fornuft i et langt stykke hen ad vejen. Men når det er sagt, vil jeg sige, som jeg tidligere pointerede, at grundet vores egenartede musik og sprog skal der være en mulighed for, at også smalle produktioner kan forekomme i musiklivet, og det gør de jo også.

Der er nedsat en arbejdsgruppe bestående af musikere og folk fra pladebranchen, der vil beskrive fremtidsudsigterne for pladeproduktionen i Danmark. Den rapport, som arbejdsgruppen skal udfærdige, vil være færdig i juni, og derefter kan vi så se på, hvilket udgangspunkt vi har for en videre dialog om musikproduktion og musikstøtte i Danmark. Vi ser frem til rapportens færdiggørelse, og jeg er sikker på, at der vil komme nye gode ideer frem, som vil være givtige for branchen.

Summa summarum: Vi mener, der er mange nye initiativer på vej, og idet vi afventer arbejdsgruppens rapport, ser vi os desværre ikke i stand til at støtte Socialdemokraternes forslag.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil spørge fru Louise Frevert, om vi ikke i mange andre sammenhænge skeler til og optager gode ideer fra de skandinaviske lande, og det har jeg i hvert fald på andre områder, jeg beskæftiger mig med i dette Folketing, hørt Dansk Folkeparti være varm fortaler for.

Nu hører jeg fru Louise Frevert sige, at Norge er én ting, og Danmark er en anden ting. Vil det sige, at ting, som har vist sig at være gode i de andre skandinaviske lande, og som har kunnet bidrage til en kulturel udvikling og måske også til andre ting, skal vi overhovedet ikke beskæftige os med, for Danmark er én ting og Norge en anden ting? Jeg opfatter det, fru Louise Frevert siger, som at vi ikke kan bruge noget fra nogen

andre lande, men kun vores egen selvtilstrækkelighed.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Man skal høre meget vrøvl, ikke alene fra denne talerstol, men så sandelig også nede fra pladserne. Det er noget fuldstændigt vrøvl, og jeg synes, fru Lone Møller skal høre efter, hvad jeg siger.

Norge er én ting, og Danmark er en anden ting, men det er jo ikke ensbetydende med, at der kan være gode tiltag fra Norge, som vi kan lære af. Men lige nøjagtig denne ordning er ikke vores kop te. Det er konkurrenceforvridende, og vi mener ikke, det er den rigtige vej frem at supportere pladebranchen på den måde, man gør i Norge. At man skal kunne frelse pladebranchen, bare fordi man opkøber 500 eller 600 cd'er og giver dem videre til institutioner, er jo fuldstændig hen i vejret.

Lad os lige holde tingene adskilt, lad os holde æbler og pærer hver for sig. Det er vigtigt at pointere, at i dette tilfælde mener vi ikke, der er noget at tage ved lære af i Norge, men i andre henseender kan der godt være det.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg skal beklage, hvis det ser ud, som om forslaget kun går på at indføre en eller anden form for indkøbsordning til biblioteker, skolebiblioteker og deslige, og at det bliver frygtelig konkurrenceforvridende, som fru Louise Frevert siger.

Forslagets grundholdning er at styrke dansk musikliv på tre områder, nemlig eksportområdet, forholdene for de udøvende kunstnere og udbredelsen af det, der måske ikke er det mest nærliggende for pladebranchen at udgive i dag, når det skal ske på markedsvilkår. Jeg vil gerne spørge fru Louise Frevert, om hun mener, at det bare er et udtryk for et eller andet mærkeligt konkurrenceforvridende, og om hun ikke kan se, at det er en støtte til dansk musikliv.

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det kan åbenbart være svært for fru Lone Møller at forstå, at vi er medlemmer af forskellige partier med forskellige holdninger, men jeg kan ikke forstå, at det kan være så svært for fru Lone Møller at forstå, at Dansk Folkeparti ikke har den opfattelse, at det absolut skal være en men-

neskeret at få supporteret alting. For Socialdemokraterne er det jo en menneskeret at få støtte til noget nær alting, og det næste, der kommer heroppefra talerstolen fra Socialdemokraterne, bliver vel, at bilbranchen også skal have støtte for at kunne klare sig.

Vi er eksempelvis med i handlingsplanen »Liv i musikken« for musikområdet med over 100 mio. kr. over 4 år, og vi mener, at et langt stykke hen ad vejen går det fint. Lad os se, hvad der sker i fremtiden, og lad os se, hvad arbejdsgruppen kommer tilbage med af resultater, og om den har nye ideer. Men den form for eksportfremstød, som fru Lone Møller taler om, er efter Dansk Folkepartis mening ikke den vej, vi skal gå.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes sådan set, det er helt fair, at Dansk Folkeparti ikke støtter forslaget, når det ikke følger Dansk Folkepartis kulturpolitiske linje, og Dansk Folkeparti er regeringens parlamentariske grundlag. Som i mange andre sammenhænge stemmer Dansk Folkeparti sammen med regeringen, og det er sådan set fair nok.

Jeg kunne godt tænke mig at følge diskussionen om, hvorvidt vores biblioteker er konkurrenceforvridende, op, for det mener fru Louise Frevert at et yderligere indkøb af musik-cd'er ville være. Gør det sig også gældende ved f.eks. indkøb af bøger? I dag er der jo ikke nogen karenperiode for indkøb af bøger. Den nyeste litteratur er tilgængelig på de danske folkebiblioteker, og det er et gammelt princip for at sikre, at den viden og den lærdom, der findes i vort samfund, skal være tilgængelig for alle, inklusive de grupper, som ikke har mulighed for at erhverve værkerne på anden vis end f.eks. ved at komme på folkebiblioteket. Mener fru Louise Frevert, at bibliotekerne grundlæggende er konkurrenceforvridende, eller er det kun på musikområdet?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg er glad for, at fru Mette Frederiksen har forstået, at vi kun i nogle tilfælde er enige med regeringen, og lige præcis på biblioteksområdet vil jeg godt pointere, at vi kun er enige med regeringen et stykke hen ad vejen. Vi mener i bund og grund, at biblioteker kun burde varetage udlån af bøger, og det har jeg også sagt tidligere.

Nu er det ikke lige præcis den diskussion, vi skal have, så jeg siger det bare for at præcisere, hvad vi mener, bibliotekernes mission egentlig skal være. Vi mener helt klart, at det er her, almindelige borgere skal kunne låne bøger, som de har lyst til, og de studerende skal kunne komme. Det er kun det, vi mener, bibliotekerne skal bruges til. Vi har aldrig nogen sinde været tilhængere af, at bibliotekerne også skal have udlån af cd'er, dvd'er, videobånd, billeder eller alt muligt andet. Lige præcis på det punkt er vi ikke enige, men med hensyn til musikplanen og til dels karenstiden er vi enige med regeringen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg erkender, at det går lidt uden for forslaget, men biblioteksdelen er jo også en del af forslaget. Vi siger, at vi gerne vil støtte det producerende led, altså få flere cd'er ud over rampen, både til fordel for de musikere, der udfører værkerne, og af hensyn til alle os, der gerne lytter til musikken. Forslaget har også en eksportdel for at få dansk musik ud over rampen, altså ud på den internationale scene, og endelig er der indkøbsmodellen.

Jeg vil gerne spørge: Hvis jeg skal forstå fru Louise Frevert korrekt, betyder det så, at det udlån, der er på musik siden i dag, og som vi på mange måder synes er berigende, fordi forskellige former for musik kan nå ud til biblioteksbrugere og dermed befolkningen, skal helt væk fra folkebibliotekerne? Og betyder det også, at eksempelvis internettet ikke skal være tilgængeligt på folkebibliotekerne?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu bevæger vi os i virkeligheden et stykke uden for forslaget, men lad mig alligevel sige helt klart her fra talerstolen, hvis jeg kan få lov til det, selv om det egentlig ikke har noget med forslagsstillernes forslag at gøre: Stod det til Dansk Folkeparti, skulle der hverken være cd'er, dvd'er, videobånd eller andet af den slags på bibliotekerne. Hvad det egentlig har med eksportstøtten at gøre, ved jeg ikke, men det er korrekt forstået, at det er vi ikke interesseret i.

Vi mener, at hvis man skal have det mest optimale og det størst mulige sortiment af alle bøger og så mange bøger som muligt, skal bibliotekerne ikke bruge pengene til materialeudgifter til de ting, jeg lige har nævnt. Så kunne man sim-

pelt hen få mange flere gode bøger på bibliotekerne.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi tilbage til ordførerrækken og forhåbentlig også til dagens emne. Hr. Ole Sohn.

Kl. 18.55

Ole Sohn (SF):

Der er jo altid en fare ved at lave et godt, genarbejdet forslag med flere elementer, for det giver andre partier anledning til at sige: Vi synes, pind 1 er god, men pind 2 kan vi ikke lide, så derfor siger vi nej.

Hvis jeg brugte min ordførertale på at gå alle detaljerne igennem, tror jeg også godt, jeg kunne finde et par kommaer, som jeg ville sætte lidt anderledes. Men det synes jeg dybest set er helt uinteressant, for sådan som jeg læser forslaget, og som det også har været et gennemgående træk i debatten, er det væsentlige ved forslaget jo, at det i bund og grund er udtryk for, at der skal gives en større støtte til dansk musikliv, og så anvises der nogle forskellige redskaber hertil.

Jeg mener, det er utrolig vigtigt, at dansk musikliv får bedre betingelser. Vi har advokeret gennem flere år for, at hele den musiske fødekæde skal forstærkes og forbedres, at talenterne skal have bedre betingelser, og at der skal oprettes rytmiske spillesteder, hvor talenterne kan udfolde sig.

Forslaget her vil bl.a. være med til at sikre, at når talenterne har øvet tilstrækkelig mange gange inde i øvelokalerne og måske er ved at få tinnitus, kan de komme ud på scenen, men også komme ud over rampen og få mulighed for at få produceret deres cd'er og få dem udsendt, gerne også ud over landets grænser. Det synes jeg er godt tænkt, og derfor kan SF støtte forslaget.

Jeg vil godt lige komme med et par bemærkninger til spørgsmålet om indkøbsordninger. Man kan altid diskutere, om det er den rigtige måde, at et bibliotek skal købe x antal eksemplarer af hver cd til udlån ligesom i Norge, hvor det samme princip i øvrigt også gælder for bøger, men man kan også vende det om og sige: Er det ikke en kendsgerning, at bibliotekerne i Danmark gennem de senere år har fået beskåret deres bevillinger støt og roligt, enten direkte eller via nedskæringer eller begrænsninger af bloktilskuddet, så deres økonomiske muligheder for at købe tilstrækkeligt med bøger, købe tilstrækkeligt med cd'er, og hvad det nu ellers er, bibliotekerne køber, er blevet mindre? Forslaget vil

hjælpe til med at få flere cd'er ud på bibliotekerne. Så kan man diskutere, om det skal være på den ene eller den anden måde, men tanken om at få flere cd'er ud på bibliotekerne er i sig selv rigtig.

Ideen om støtte til produktion bygger på et ønske om at komme væk fra den centralisering, der sker i kraft af, at pladebranchen bliver mere og mere monopoliseret. Dette betyder, at en lang række musikere har fået sværere ved at komme ud på markedet med deres produkter, så det synes jeg også er godt tænkt.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at SF vil gerne tilsige støtte til forslaget. Eftersom jeg har lært at tælle til 90, konstaterer jeg, at det nok ikke lige bliver på denne side af september, det bliver gennemført, men når valget har været der, og vi har fået en anden regering, skal vi nok huske hinanden på, at det er et forslag, som skal fremmes.

Naser Khader (RV):

Socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats for produktion og eksport af dansk musik, bl.a. ved etablering af en produktionsstøtteordning for den danske musikbranche, etablering af en eksportstøtteordning for dansk musik og etablering af en indkøbsordning for nye danske musikproduktioner, er et sympatisk forslag, og vi støtter intentionerne i det.

Vi er enige i, at dansk musikliv har behov for støtte og en saltvandsindsprøjtning, på samme måde som dansk film fik det i 1980'erne. Den danske musikbranche er trængt, og hvis man ønsker en blomstrende dansk musikscene i fremtiden, er der behov for handling. Derfor har vi i Det Radikale Venstre også tidligere fremsat et forslag, der skulle fremme formidlingsleddet, for som vi ser det, er hovedproblemet mere formidlingen af musikken end produktionen. Det er efterhånden meget let og billigt at producere nye cd'er.

Angående Socialdemokratiets forslag er vi ikke helt overbevist om, at det vil kunne løse de grundlæggende problemer i musiklivet. Bl.a. lægger forslaget op til en betydelig centralisering i stedet for at stimulere branchens aktører direkte. Pladebranchen, som bl.a. modtager støtte, har udtrykt tvivl om forslaget's effekt, og de mener, at forslaget bygger på en misforstået opfattelse af, hvordan musiklivet fungerer.

Problemet for det danske musikliv er som sagt de grundlæggende produktionsvilkår, og

det, der er behov for, er at finde en løsning på dette område.

Kl. 19.00

Desuden er vi ikke helt overbevist om, at den del af forslaget, der handler om køb af ca. 500 eksemplarer, vil gøre den store forskel. Hvis man lægger tallene sammen, bliver det ca. 10.000 kr. til kunstneren, og de penge kunne man lige så godt give vedkommende i hånden. Endvidere har vi behov for specifikation vedrørende finansieringen. Socialdemokraterne har afsat henholdsvis 12, 10 og 8 mio. kr. til de tre initiativer, dvs. 30 mio. kr. i alt, og de henviser til det i deres finanslovsforslag. Vi har derimod kun afsat 10 mio. kr. i vort eget forslag.

Alt i alt synes vi, at forslaget er sympatisk. Intentionerne er gode, men vi vil umiddelbart stemme hverken for eller imod. Jeg tror, vi skal afvente rapporten fra det udvalg, der er nedsat, og hvis de ikke kommer med noget, der løser de grundlæggende problemer, kan det godt være, at vi sammen med Socialdemokraterne og andre partier skulle komme med vores forslag.

Bodil Kornbek (KD):

Kristendemokraterne er enige med forslagsstillerne i, at dansk musikliv befinder sig i en imponerende udvikling, som vi selvfølgelig fra politisk side bør bakke op omkring. Den succes og anerkendelse, vi bl.a. kender fra hele den danske filmindustri, som vi jo har oplevet og har haft fokus på gennem flere år, er nu også begyndt at nå hele den danske musikindustri, hvilket selvfølgelig er positivt.

Derfor finder vi også, at det fremsatte beslutningsforslag er velmenende og egentlig også falder lidt i tråd med vores ønske om at sikre, at udviklingen fortsætter, og ikke mindst at der nu tages fat om de akutte problemer, som dansk musikliv står over for lige nu og også vil stå over for i fremtiden. Her er det dog vigtigt for mig at påpege, at Kulturministeriets handlingsplan for 2004-2007 for dansk musikliv, »Liv i musikken«, allerede tager hånd om flere af de fremlagte problemstillinger, som også forslagsstillerne påpeger, bl.a. kopiering af cd'er. I forbindelse med handlingsplanen er der også nedsat en arbejdsgruppe, der skal undersøge fremtidsudsigterne for pladeproduktion.

Jeg tror, det altid er vigtigt, at man, inden man vil gå i gang med at støtte, har et grundlag at arbejde ud fra og er klar over, hvilke problemstillinger der findes, og hvilke muligheder der foreligger, inden man sætter et større støttesy-

stem i værk. Ministeriet har sat 100 mio. kr. af til handlingsplanen til at forbedre både den rytmiske og den klassiske musiks vilkår. Om det er tilstrækkeligt, kan man selvfølgelig altid diskutere, men vi mener i hvert fald, at puljen afspejler, at kulturministeren allerede har fokus på området. Derfor er det også vigtigt for os, at forslaget fra Socialdemokratiet ligesom bliver set lidt i sammenhæng med de initiativer, der allerede er sat i værk og nu er kørt i stilling.

Der er dog nogle elementer i forslaget, som jeg gerne vil fremhæve, fordi jeg finder dem utrolig positive, bl.a. vinklen på talentudvikling. Som der står i forslaget, skal ordningen forbedre talentfulde danske musikeres karrieremæssige udviklingsmuligheder, og det er helt klart et område, som jeg selv finder et utrolig vigtigt at have fokus på. Men der skal også fokuseres på mindre musikproduktioner, og det ligger også forslagsstillerne på sinde. Som de skriver i forslaget, skal det være en modvægt til de multinationale pladeselskabers store opbud af økonomisk sikre og strømlinede musikalske kort, og jeg er enig i, at det er utrolig vigtigt at have fokus på netop de mindre produktioner og dermed også sikre, at der er bredde og mangfoldighed i de udbud, der skal være.

Så er der et forslag om en indkøbsordning for ny dansk musikproduktion. Det er vi meget forbeholdne over for, for vi mener ikke, det er den rigtige måde at gøre det på.

Vi har altså en del forbehold over for forslaget, om end vi synes, at intentionerne er utrolig positive. Der er nogle elementer, som vi mener, der skal være fokus på for at sikre den positive udvikling, der som helhed er på området, men vi har nogle forbehold over for beslutningsforslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Fru Mette Frederiksen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 19.05

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil selvfølgelig gerne have lov til at takke for debatten, som vi sådan set ikke kan få for ofte. Det er supervigtigt, at vi også i folketingssammenhæng bliver ved med at diskutere, hvordan både dansk kunst og dansk kultur, som ikke altid nødvendigvis er det samme, får de allerbedste udviklingsmuligheder.

Jeg vil selvfølgelig især takke de partier, som har vist sympati for både forslaget som helhed

og den grundtanke, der ligger bag, nemlig at vi bliver nødt til at tage et politisk ansvar, også for de mere komplicerede dele af dansk kulturpolitik.

Vores udgangspunkt er, at Danmark er et lille sprogrråde og et lille land. Det vil sige, at det marked, hvor vore kunstnere og vore kulturpersonligheder i det hele taget skal agere, er meget, meget lille, og derfor kræver det en helt særlig politisk indsats, hvis vi skal sikre, at der også er et udviklingspotentiale ud over det, man rent umiddelbart kan se for sig.

Dansk musik er inde i en rivende udvikling. Det er ikke engang sådan, at vi kan se, at der er et vækstlag på vej, nej, det niveau, der skal konkurrere på internationalt plan, er til stede, og det bedste er, at der lige bagved findes et vækstlag, altså dem, der er på vej og venter på at trænge igennem den musikalske mur.

Det interessante i denne sammenhæng er, at mange af de bands, der slår igennem i disse år, slår igennem på *trods* af og ikke på *grund* af. Vi vil gerne have, at de danske musikere, der har adgang til den internationale scene, og som beriger vores hverdag og vores samfund i det hele taget, også fungerer kunstnerisk på grund af en formuleret politik, der vil kunsten noget godt, nøjagtig som vi har villet det med dansk film. Det er faktisk det, vi forsøger at udvide til også at gælde på musikområdet. Vi er fuldstændig enige med Det Radikale Venstre i, at formidlingselementet er væsentligt, og det vil vi gerne have lov til at udbygge.

Angående ministerens indlæg i starten bliver jeg nødt til endnu en gang at præcisere, at der bliver udgivet mange musik-cd'er i Danmark, men der bliver også i høj grad satset på de sikre kort – altså dem, som de store multinationale pladeselskaber, der er blevet de dominerende inden for dansk musikproduktion og musikproduktion i det hele taget, er helt sikre på kan trænge igennem og kan sælge. Det er et generelt kulturpolitisk problem, som vi også ser på en række andre områder, men det er selvfølgelig først og fremmest problematisk for alle os, der gerne vil lytte til den danske musik, og som har lyst til at have mulighed for at blive udfordret af nye musikgenrer og nye musikalske tiltag.

Vi er inde i en rivende udvikling, og kan vi ikke blive enige om her i Folketinget, at der er al mulig god grund til at understøtte den? Med udgangspunkt i den handlingsplan, regeringen har fremlagt, er der stadig knapper, der kan dre-

jes og trykkes på, og det er under den synsvinkel, man skal se vores forslag.

I forlængelse af den diskussion, der blev rejst af Venstre, vil jeg gerne sige, at vi vil først og fremmest støtte dansk musik, fordi den har en kunstnerisk værdi, og fordi vi mener, at musikken i sig selv er en stemme, som er værd at lytte til i den offentlige debat. I den sammenhæng skal man ikke undervurdere, at dansk musik også kan spille en rolle, når det gælder om at styrke den danske identitet, for det betyder selvfølgelig noget, at man, når man går i biografen og tænder for sit fjernsyn, kan se danske film med danske skuespillere, der taler et sprog, som er til at forstå. Nøjagtig det samme gælder for musikken: Vi har behov for at lade os inspirere af det store udland, men vi har også behov for, at der produceres musik af danskere i Danmark.

Det er godt, at vi i dag har Krøniken, og det er godt, vi i dag har de danske film, der får biografængere verden over til at gå i biografen. Lad os udvide det til musikområdet. Potentialet er til stede, både i dag og i fremtiden, og nu handler det om, at flere mennesker skal have adgang til dansk musik.

Må jeg i øvrigt sige til hr. Eyvind Vesselbo: Nej, ikke så meget som ét ord er skrevet af efter regeringens oplæg. Regeringens handlingsplan er sympatisk, fordi den tager fat i nogle af de ting, der *skal* tages fat på, men den er jo også i høj grad en genopretningsplan for de besparelser, musiklivet blev omfattet af, da regeringen tiltrådte, og der står jo intet om produktion. Der står faktisk heller ikke noget om eksport, bortset fra at kulturministeren har ønsket at bidrage til en åbningsaften i Cannes. Det er fint, det er et initiativ, som også vi vil støtte, men det er selvfølgelig ikke nok, især hvis der ikke bliver fulgt op på Cannes, og hvis der ikke bliver fulgt op på den indsats, der allerede er foretaget, som også fru Lone Møller var inde på.

Jeg synes, SF gør ret i at betragte forslaget som en helhed, og jeg vil sige til Det Radikale Venstre, at i diskussionen om produktionsstøtte skal man i hvert fald være opmærksom på, at en del af produktionsstøtten går direkte til talentudvikling. Det vil sige, at det er ikke bare en posten penge ud i miljøerne, det er faktisk et meget konkret tiltag, der fokuserer på dem, som er lige ved at bryde igennem, og som måske lige præcis har brug for en hjælpende hånd.

Kl. 19.10

Til slut vil jeg bare sige – det har sådan set ikke noget at gøre med kunstpolitikken, men det

er et element, som alligevel ikke er uvæsentligt, heller ikke i den sammenhæng – at der altså er nogle beskæftigelsesmuligheder på hele kulturområdet. Hvis vi skal bryde den arbejdsløshed, som er skabt under den borgerlige regering, bliver vi også nødt til at tænke kreativt. Vi bliver nødt til at udpege nye områder for beskæftigelse og nye områder, hvor de kreative kompetencer, der er i vort samfund, kan udvikle sig, og her vil vi gerne påpege, at kulturområdet er helt oplagt, og at musikken er en væsentlig del af det.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*).
Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 17. marts 2004, kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.11
